

Salomon Benezra Anlatıyor

Özgür Gökmen

İsmim Salomon Benezra. 1926 doğumluyum. 82 yaşımıdayım.* Ben Mezarlıkbaşı'nda doğdum. Bir kortejoda. Bir şaraphane vardı. O şaraphanenin üstünde otururduk. Orada büyüdüm. Alsancak'a yeni geçtim. Yeni dediğim, aşağı yukarı 15 sene. Daha evvel bu muhitte oturuyordum. Biz dört kişiydik. Annem, babam, ben, bir de kız kardeşim vardı. Her odada bir aile oturuyordu. Hepsi de fakirdi. Mutfak, çamaşırhane ortaktı. O zaman o şekilde idare ediyorduk. Çünkü sefalet vardı. Sefaletin ne olduğunu acaba siz biliyor musunuz? İşin doğrusunu konuşalım. Ben bildiğim için konuşuyorum. Sefalet içinde yaşıyorduk. Ekmeği bulduğumuz zaman şükrediyorduk Allah'a. Babam tenekeciydi. Diğer insanlar da onun gibi işler yaparlardı. Zenginlik diye bir şey yoktu. Ben askere gidinceye kadar Mezarlıkbaşı'ndaydım. Burada nişanlandım. Burada evlendim. Patronum düğününe geldi. İsmi Hayri'ydi. Üç buçuk sene askerlik yaptım. Savaş bittikten sonra mahalle boşalmaya başladı. Çünkü biraz kendini toparlayan zaten gitmişti. Karataş'a. Sonra Karataş'ı bıraktılar, Alsancak'a gittiler. Sonra Mezarlıkbaşı hepten boşaldı. Fakirler de İsrail'e gitti. Eski evime kimler yerleşmiş, bakmadım. Çünkü bilmek de istemedim. Eski mahalleme hâlâ giderim. Bağım kopmadı. Çünkü Şalom'a namaza geliyorum. Şimdi bazen burada cemaat de bulunmuyor, sıkıntı çekiyoruz. Beni tanımayan hemen hemen kimse yok burada. Çünkü benim mıntıkam burasıydı. Eskiden. Bütün çarşı insanı beni tanır. Hepsi biliyor. İsmimi de biliyorlar. Çünkü ben çok emek verdim bu tarafa. Ayakkabıcıydım. Burada, Mezarlıkbaşı'nda. Onun için herkes tanıyor beni. Burada Salomon dediler mi, herkes biliyor. 60 sene çalıştım, emekli oldum. Şimdi kortejelerde bizden kimse kalmadı. Gittiler.

* Benezra'nın hikâyesini anlattığı görüşme Güzelyurt Mahallesi, 927 Sokak'taki Şalom (Aydınlılar) Sinagogu'nun bahçesinde, 12 Eylül 2008'de yapıldı –en.